

Sygn. akt II AKa 91/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 kwietnia 2014r.

Sąd Apelacyjny w Warszawie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSA – Barbara Lubańska-Mazurkiewicz

Sędziowie: SA – Maria Żłobińska

SA – Mirosława Strzelecka (spr.)

Protokolant: – st. sekr. Anna Grajber

przy udziale Prokuratora Hanny Gorajskiej-Majewskiej

po rozpoznaniu w dniu 24 kwietnia 2014 r.

sprawy S. H. (1)

oskarżonego z art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 53 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

na skutek apelacji, wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie

z dnia 16 października 2013 r. sygn. akt XII K 81/12

W zaskarżonej części wyrok w stosunku do S. H. (1) uchyla i sprawę przekazuje do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu w Warszawie.

UZASADNIENIE

S. H. (1) został oskarżony o to, że:

w okresie od bliżej nieustalonego dnia w marcu 2003r. do ok. 13 maja 2004r. w W. i Ł., działając wspólnie i w porozumieniu

z B. B. (1) ps. (...) i A. K. (1) ps. (...), przy czym z tym ostatnim z przerwą od 16 kwietnia 2003r. do 10 października 2003r., w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru niedozwolonego wytwarzania substancji psychotropowej w postaci amfetaminy przez nieustalone osoby

i wbrew przepisom Ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, udzielił pomocy nieustalonym osobom za pośrednictwem D. O. ps. (...) i G. T. ps. (...) oraz R. W. ps. R. z (...), w ten sposób, że wielokrotnie dostarczał za pośrednictwem nieustalonych osób

w uprzednio telefonicznie uzgodnionych z A. K. (1) lub B. B. (1) datach i miejscach B. B. (1) prekursor służący do produkcji amfetaminy w postaci benzylometyloketonu ((...)), w ilości Od 20 do 60 litrów podczas jednorazowej transakcji i nie niniejszej niż 500 litrów łącznie w cenie po 390-400 USD za litr, przy czym z popełnienia przestępstwa uczynił sobie stałe źródło dochodu,

tj. o czyn z art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 53 ust. 2 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. Nr 179 poz. 1485 z późn. zm) w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k

Sąd Okręgowy w Warszawie wyrokiem z dnia 16 października 2013 r. uniewinnił S. H. (1) od popełnienia zarzucanego mu czynu, kosztami postępowania w tej części obciążając Skarb Państwa.

Apelację od powyższego wyroku wniósł prokurator zarzucając mu:

błąd w ustaleniach faktycznych, przyjętych za podstawę orzeczenia mający wpływ na treść polegający na wyrażeniu mylnego poglądu, że oskarżony S. H. (1) nie dopuścił się czynu z art. 61 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii

w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. poprzez nie znajdującą oparcia w całokształcie okoliczności ujawnionych w toku rozprawy głównej zasad prawidłowego rozumowania i wskazań doświadczenia życiowego odmowę wiarygodności wyjaśnieniom, zeznaniom B. B. (1) w zakresie dotyczącym przestępstwa ostatecznie zarzucanego oskarżonemu, jak też nie dość krytycznej ocenie treści zeznań M. W. (1), A. K. (1) i A. P. (1), podczas gdy prawidłowa ocena materiału dowodowego ujawnionego w toku rozprawy głównej, w tym w szczególności wyjaśnień, zeznań B. B. (1), w których wskazuje S. H. (1), jako osobę, która biała udział w zbywaniu i wprowadzaniu do obrotu prekursora służącego do produkcji amfetaminy w postaci benzylometyloketonu ((...)), jako S. z Ł. za szczerze i wiarygodnie prowadzi do wniosków przeciwnych a nadto

obrazę przepisów postępowania mającą wpływ na treść orzeczenia,

a mianowicie art. 7 k.p.k. art. 92 k.p.k. oraz art. 366 § 1 k.p.k. polegającą na niewyjaśnieniu wszystkich okoliczności sprawy i pominięciu dowodów istotnych dla jej rozstrzygnięcia poprzez pominięcie, iż faktycznie tylko raz w dniu 26 października 2010r. B. B. (1) w trakcie przesłuchania w charakterze świadka została okazana tablica poglądowa nr (...) zawierająca wizerunek S. H. (1), którego rozpoznał jako mężczyznę o ps. (...) z Ł., a nadto, że B. B. (1) w dniu 18 maja 2011 r. w trakcie bezpośredniego okazania mu S. H. (1) rozpoznał go jako mężczyznę, którego określał w swoich wyjaśnieniach

i zeznaniach jako S. z Ł., a w konsekwencji wydaniu orzeczenia uniewinniającego w oparciu o niepełny materiał dowodowy.

Podnosząc te zarzuty skarżący wnosił o uchylenie zaskarżonego wyroku w zakresie dotyczącym oskarżonego S. H. (1) i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Nie można odmówić słuszności podniesionemu w apelacji prokuratora zarzutowi obrazy prawa procesowego mogącego mieć wpływ na treść wyroku, a tym samym zawarty w niej wniosek o uchylenie orzeczenia w zaskarżonym zakresie i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania należy uznać za uzasadniony.

Jak wynika z treści uzasadnienia zaskarżonego wyroku Sąd Okręgowy odmówił wiarygodności zeznaniom B. B. (1) jedynie w zakresie zarzutu postawionego oskarżonemu S. H. (1). Uzasadniając swoje stanowisko Sąd ten podniósł, iż podczas pierwszego okazania tablic poglądowych – B. B. (1) nie wskazał S. H. (1) jako (...) z Ł.. Uczynił to dopiero podczas kolejnego okazania mu tablic poglądowych oświadczając jednocześnie, iż mężczyzna, którego okazano mu na zdjęciu różni się od tego, jak go zapamiętał tym, iż ma szczuplejszą twarz (k. 10 uzasadnienia).

Zasadnie podnosi prokurator, iż dokonując tego rodzaju ustaleń Sąd I instancji pominął fakt, iż w dniu 10 czerwca 2010 r., w trakcie okazywania B. B. (1) tablicy poglądowej nr (...) – na której nie figurowało zdjęcie S. H. (1) – wskazał on innego mężczyznę jako kojarzącego się mu ze „S. z Ł.”. Stwierdził on wówczas również, iż jest pewny swojego rozpoznania, bo gdy widywał S. miał on szczuplejszą twarz i włosy ścięte na języka (t. VI k. 127).

Tablice nr (...) na której figurowało zdjęcie S. H. (1) okazano B. B. (1) tylko jeden raz tj. 26 października 2010 r. i wówczas rozpoznał go jako S. z Ł..

Sąd Okręgowy pominął również okoliczność, iż w dniu 18 maja

2011 r. okazano B. B. (1) bezpośrednio S. H. (1)
i wówczas rozpoznał go w sposób nie budzący wątpliwości (k. 1138-1139).

Składając zeznania na rozprawie przed Sądem B. B. oświadczył iż rozpoznając S. H. (1) jako S. z Ł. nie miał żadnych wątpliwości, co do jego osoby (k. 3226 t. XVII).

Te ostatnie okoliczności, całkowicie zostały pominięte przez Sąd Okręgowy przy ocenie wiarygodności zeznań B. B. (1) w omawianym zakresie, co niewątpliwie mogło mieć wpływ na prawidłowość tej oceny, a tym samym na treść zaskarżonego wyroku.

Trafnie również podnosi skarżący, iż uznając za niewiarygodne zeznania B. B. (1) w zakresie w jakim rozpoznał S. H. (1) jako „S. z Ł.” Sąd orzekający powołuje się na zeznania świadków M. W. (1), A. P. (1) i A. K. (1), aczkolwiek M. W. informację o „S. z Ł.” posiadał wyłącznie z relacji B. B.. Również A. P. nie znał wcześniej S. H. (1) i nie wie kto był S. z Ł.. Znaną mu osobą o tym imieniu mieszkającą w Ł. był S. H. (2), który z tą sprawą nie ma nic wspólnego.

Jedynie świadek A. K. zeznał, iż zna S. H. (1) z pobytu w areszcie śledczym w latach 2004-2005 i nie brał on udziału w żadnych popełnianych z nią przestępstwach. Zna również inną osobę z Ł. o tym imieniu, którą był kolega A. P., który prowadził działalność związaną z obrotem paliwami.

Zeznania wskazanych wyżej świadków, jak trafnie podnosi autor apelacji w żaden sposób nie pozostają w sprzeczności z zeznaniami B. B. w tym zakresie w jakim wskazuje on S. H. (1) jako S. z Ł., z którym przeprowadzał transakcje z płynem (...), a tym samym nie mogą wskazywać na prawidłowość oceny tego dowodu dokonanej przez Sąd I instancji.

Mając na uwadze powyższe Sąd Apelacyjny uznał, iż wskazane wyżej uchybienia uniemożliwiają merytoryczną kontrolę wyroku w zaskarżonej części i muszą skutkować jego uchyleniem i przekazaniem sprawy Sądowi Okręgowemu do ponownego rozpoznania.

Rozpoznając ponownie sprawę – Sąd winien ponownie przeprowadzić postępowanie dowodowe w niezbędnym zakresie, przeanalizować wszystkie zeznania B. B. (1) na okoliczność rozpoznania S. H. (1) w powiązaniu z innymi przeprowadzonymi w sprawie dowodami i sporządzić uzasadnienie zgodne z wymogami art. 424 k.p.k.

Z omówionych względów Sąd Apelacyjny orzekł jak w części dyspozytywnej wyroku.